

[Ministeren for Grønland.]

advokater kan finde sig en rimelig næring i Grønland. Det vil nok komme med den videre udvikling, især af erhvervene.

Det ærede medlem hr. Ninn-Hansen sagde, at han påskønnede politiets arbejde i Grønland, og det vil jeg gerne sætte en streg under; denne påskønnelse er på sin plads.

Det ærede medlem fru Birthe Wetlesen mente, at fiskeriet måske burde ind under fiskeriministeriet, og her kan jeg gå videre til det ærede medlem hr. Rosings udtalelser om både skolen og fiskeriet. Man kan i og for sig nævne, hvilket område det skal være; det vil forhåbentlig engang alt sammen glide ind under de respektive ressortministerier og i den rigtige orden. Det er klart, at skolen i hvert fald må være noget af det, der står først for, og det er muligt, at også fiskeriet skal tages med. Der er nævnt flere områder, og der foregår for tiden undersøgelser i særlige underudvalg, hvis betænkning bliver tilstillet Grønlandsudvalget af 1960; der vil da blive taget endelig stilling til, hvad man skal foreslå overført, og i hvilken rækkefølge det skal ske. Jeg er principielt ganske enig i, at vi skal overføre så mange områder som muligt, efterhånden som tiden er inde til det, men det er en tosidet sag. Dels skal vi være klar til aflevering, dels skal det modtagende ministerium være klar til modtagelse, og det er måske ikke altid så ligetil, som man forestiller sig. F. eks. hvad skolen angår, er det et stort område, det drejer sig om, et område i stærk udvikling, ligesom man i undervisningsministeriet har en reorganisation under udvikling, så måske det alligevel bliver nødvendigt at vente lidt endnu, selv om jeg absolut er tilhænger af, at overførelsen sker så hurtigt, som det er rigtigt at lade den ske.

Hvad angår det ærede medlem hr. Herluf Rasmussens udtalelser og spørgsmål, vil jeg tillade mig at henvise til det svar, den højtærede justitsminister vil komme med umiddelbart efter mine bemærkninger.

Jeg takker endnu en gang for den venlige tilslutning.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Det ærede medlem hr. Ninn-Hansen gjorde nogle bemærkninger om de politifolk, der her nedefra er udsendt til tjeneste i Grønland. Naturligvis viser det sig nu og da, at der har meldt sig folk, som ikke helt slår til, eller som selv føler, at de ikke helt slår til, og derfor efter en kortere tid vender tilbage, men hovedparten af de folk, der har taget en opgave op i Grønland, har vist sig at være særdeles dygtige og effektive, og der er al mulig anledning til at takke dem for det meget brydsomme og meget omfattende arbejde, de har udført under helt fremmede vilkår. Jeg vil være i høj grad opmærksom på, at disse folk efter hjemkomsten fra Grønland bliver placeret på en måde, der svarer til den indsats, de har ydet. Naturligvis ved det ærede medlem, at en sådan omplacering efter 5 år, for nogles vedkommende 10 år, i Grønland kan frembyde vanskeligheder, ligesom udsendelse til Grønland i første omgang kan frembyde vanskeligheder.

Det ærede medlem hr. Herluf Rasmussen nævnte et par problemer, som fremover vil rejse sig, og som det bliver justitsministeriets sag at tage stilling til. Allerede nu vil jeg gerne sige, at spørgsmålet om at sende kvindeligt politi til Grønland næppe kan siges at være aktuelt i øjeblikket, da det kun er inden for begrænsede områder, vi kan anvende kvindeligt politi.

Til det ærede medlem hr. Arup vil jeg gerne sige, at justitsministeriet jo ikke i denne omgang overtager retsvæsenet, men alene politivæsenet og anklagemyndigheden; men det ærede medlem har vel nok ret i, at udviklingen må føre til, at der også i Grønland etablerer sig advokater. Hvorfor skulle grønlænderne slippe, havde jeg nær sagt. Men tiden er vel næppe inde til det endnu, og så vidt jeg er orienteret — det er ikke en personlig erfaring, jeg har fra en kort rejse derop; jeg har det fra samtaler